

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 778/2013/EU

af 12. august 2013

om yderligere makrofinansiel bistand til Georgien

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, på grundlag af
Forligsudvalgets fælles udkast af 26. juni 2013, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forbindelserne mellem Georgien og Den Europæiske Union udvikles inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik. I 2006 aftalte Fællesskabet og Georgien en handlingsplan under den europæiske naboskabspolitik, hvori der blev fastlagt prioriteter på mellemlang sigt for forbindelserne mellem Unionen og Georgien. I 2010 indledte Unionen og Georgien forhandlingerne om en associeringsaftale, som forventes at træde i stedet for den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Unionen og Georgien⁽²⁾. Rammerne for forbindelserne mellem Unionen og Georgien er blevet styrket yderligere med det nylig iværksatte østlige partnerskab.
- (2) På Det Europæiske Råds ekstraordinære møde den 1. september 2008 blev det bekræftet, at Unionen ønsker at styrke forbindelserne med Georgien efter den væbnede konflikt i august 2008 mellem Georgien og Den Russiske Føderation.
- (3) Den georgiske økonomi er siden tredje kvartal 2008 blevet ramt af den internationale finansielle krise med deraf følgende faldende produktion, faldende skatteindtægter og stigende eksterne finansieringsbehov.
- (4) På den internationale donorkonference, der blev afholdt den 22. oktober 2008, gav det internationale samfund tilsagn om støtte til Georgiens økonomiske genopretning i overensstemmelse med den fælles behovsvurdering, der er gennemført af De Forenede Nationer og Verdensbanken.

(5) Unionen bebudede, at den ville yde op til 500 mio. EUR som finansiell bistand til Georgien.

(6) Georgiens økonomiske tilpasning og genopretning støttes med finansiell bistand fra Den Internationale Valutafond (IMF). I september 2008 indgik de georgiske myndigheder og IMF en standbyaftale til et beløb af 750 mio. USD for at støtte den georgiske økonomi i at foretage de nødvendige tilpasninger i lyset af den finansielle krise.

(7) Efter en yderligere forværring af Georgiens økonomiske situation og en nødvendig revision af IMF-programmets underliggende økonomiske antagelser samt en stigning i Georgiens behov for ekstern finansiering blev der indgået en aftale mellem Georgien og IMF om en forøgelse af standbyaftalen med 424 mio. USD, som IMF's bestyrelse godkendte i august 2009.

(8) Unionen tildelte for 2010-2012 Georgien i gennemsnit 24 mio. EUR om året i budgetstøtte (gavebistand) under det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI).

(9) På baggrund af Georgiens stadig ringere økonomiske situation og fremtidsudsigter har Georgien anmodet om makrofinansiel bistand fra Unionen.

(10) I betragtning af at der stadig er et tilbageværende finansieringsunderskud på Georgiens betalingsbalance, anses det for hensigtsmæssigt at yde makrofinansiel bistand som svar på Georgiens anmodning under de nuværende ekstraordinære omstændigheder om at støtte den økonomiske stabilisering i forbindelse med det igangværende IMF-program.

(11) Unionens makrofinansielle bistand til Georgien (»Unionens makrofinansielle bistand«) bør ikke alene supplere programmer og ressourcer fra IMF og Verdensbanken, men bør sikre, at Unionens engagement skaber merværdi.

(12) Kommissionen bør sikre, at Unionens makrofinansielle bistand juridisk og indholdsmæssigt er i overensstemmelse med de foranstaltninger, der træffes som led i de forskellige eksterne foranstaltninger, og andre af Unionens relevante politikker.

(1) Europa-Parlamentets holdning af 10.5.2011 (EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 211) og Rådets førstebehandlingsholdning af 10.5.2012 (EUT C 291 E af 27.9.2012, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4.7.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.7.2013.

(2) Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Georgien på den anden side (EFT L 205 af 4.8.1999, s. 3).

- (13) De særlige målsætninger for Unionens makrofinansielle bistand bør øge effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden. Kommissionen bør regelmæssigt føre kontrol med disse målsætninger.
- (14) Betingelserne for ydelse af Unionens makrofinansielle bistand bør afspejle de vigtigste principper og målsætninger i Unionens politik over for Georgien.
- (15) For at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser i forbindelse med Unionens makrofinansielle bistand er det nødvendigt, at Georgien vedtager hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende forebyggelsen og bekæmpelsen af svig, korruption og andre uregelmæssigheder i forbindelse med denne bistand. Det er ligeledes nødvendigt, at Kommissionen udfører den fornødne kontrol, og at Revisionsretten foretager den fornødne revision.
- (16) Frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand sker med forbehold af budgetmyndighedens beføjelser.
- (17) Unionens makrofinansielle bistand bør forvaltes af Kommissionen. For at sikre at Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg kan følge gennemførelsen af denne afgørelse, bør Kommissionen regelmæssigt informere dem om udviklingen med hensyn til Unionens makrofinansielle bistand og forsyne dem med de relevante dokumenter.
- (18) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (19) I denne forbindelse mindes der om, at rådgivningsproceduren i overensstemmelse med nævnte forordning som hovedregel bør finde anvendelse i alle tilfælde, medmindre andet er fastsat i forordningen. I betragtning af den potentielt store betydning af de transaktioner, der overskrider tærsklen på 90 millioner EUR, vil det være hensigtsmæssigt, at undersøgelsesproceduren anvendes for disse transaktioner. I betragtning af størrelsen af Unionens makrofinansielle bestand til Georgien bør rådgivningsprocedure finde anvendelse på vedtagelsen af aftalememorandummet eller på reduktion, eller suspendering eller annullering af bistanden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Unionen stiller makrofinansiell bistand til rådighed for Georgien for et maksimumsbeløb på 46 mio. EUR med henblik på at understøtte Georgiens økonomiske stabilisering og dække dets betalingsbalancebehov, som er identificeret i det igangværende IMF-program. Af dette maksimumsbeløb ydes op til 23 mio. EUR i form af gavebistand og op til 23 mio. EUR i form af lån. Frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand er betinget af, at budgetmyndigheden godkender Unionens budget for 2013.

2. Til finansiering af Unionens makrofinansielle bistands lånekomponent bemyndiges Kommissionen til på Unionens vegne at låne de nødvendige midler. Lånet skal have en løbetid på højst 15 år.

3. Frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand forvaltes af Kommissionen på en måde, der er i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, som er indgået mellem IMF og Georgien, og med de centrale principper og målsætninger i den økonomiske reform, som er fastlagt i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Unionen og Georgien. Kommissionen orienterer regelmæssigt Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om udviklingen i forvaltningen af Unionens makrofinansielle bistand og forsyner dem med relevante dokumenter.

4. Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed i en periode på to år og seks måneder, der begynder fra den første dag efter ikrafttrædelsen af det aftalememorandum, der henvises til i artikel 2, stk. 1.

Artikel 2

1. Kommissionen vedtager efter rådgivningsproceduren i artikel 6, stk. 2, et aftalememorandum, som indeholder de økonomisk-politiske og finansielle betingelser, som Unionens makrofinansielle bistand er underlagt, herunder en tidsramme for opfyldelsen af disse betingelser. De økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet skal være i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der henvises til i artikel 1, stk. 3. Disse betingelser har især til formål at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden i forbindelse med Unionens makrofinansielle bistand, herunder de offentlige finansforvaltningssystemer i Georgien. Kommissionen fører regelmæssigt kontrol med fremskridt med hensyn til opfyldelsen af disse målsætninger. De detaljerede finansielle vilkår for Unionens makrofinansielle bistand fastlægges i den gavebistandsaftale og låneaftale, der indgås mellem Kommissionen og Georgiens myndigheder.

2. Under gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand overvåger Kommissionen, om Georgien råder over fornuftige finansielle arrangementer, administrative procedurer samt interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for denne bistand, og om Georgien overholder den fastlagte tidsramme.

3. Kommissionen kontrollerer jævnligt, om Georgiens økonomiske politik er i overensstemmelse med målene for Unionens makrofinansielle bistand, og om de aftalte økonomisk-politiske betingelser opfyldes på tilfredsstillende vis. I denne forbindelse arbejder Kommissionen tæt sammen med Den Internationale Valutafond og Verdensbanken og, når det er nødvendigt, Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

Artikel 3

1. Under iagttagelse af betingelserne i stk. 2 stiller Kommissionen Unionens makrofinansielle bistand til rådighed i to rater,

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

hver bestående af et gavebistands- og låneelement. Raternes størrelse fastlægges i aftalememorandummet.

2. Kommissionen frigiver ratene under forudsætning af en tilfredsstillende opfyldelse af de økonomisk-politiske og finansielle betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet. Anden rate må ikke udbetales tidligere end tre måneder efter frigivelsen af første rate.

3. EU-midlerne udbetales til Georgiens centralbank. Med forbehold af de bestemmelser, der fastlægges i aftalememorandummet, herunder en bekræftelse af de resterende budgetfinansieringsbehov, kan EU-midlerne overføres til Georgiens statskasse som den endelige modtager.

Artikel 4

1. De låntagnings- og långivningstransaktioner, der vedrører lånekomponenten i Unionens makrofinansielle bistand, gennemføres i euro med samme valørdato og må ikke udsætte Unionen for nogen ændring af forfaldsdatoen, eller for valutakurs- eller renterisici eller for nogen anden kommerciel risiko.

2. Kommissionen træffer, hvis Georgien anmoder herom, de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i lånevilkårene indføjes en klausul om førtidig tilbagebetaling, og at vilkårene for Kommissionens låntagningstransaktioner indeholder en tilsvarende klausul.

3. Tillader omstændighederne en forbedring af rentesatsen på lånet, og anmoder Georgien herom, kan Kommissionen refinansiere hele eller en del af sit oprindelige lån eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser. Refinansierings- eller omlægningstransaktioner skal foregå på de betingelser, der er fastsat i stk. 1, og må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for det pågældende lån eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for refinansieringen eller omlægningen.

4. Alle Unionens omkostninger, som vedrører de låntagnings- og långivningstransaktioner, der er omfattet af denne afgørelse, afholdes af Georgien.

5. Kommissionen holder løbende Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg underrettet om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 5

Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler

vedrørende Unionens almindelige budget ⁽¹⁾ samt gennemførelsesbestemmelserne hertil ⁽²⁾. Især gælder det, at det aftalememorandum, den låneaftale og den gavebistandsaftale, der indgås med Georgiens myndigheder, skal indeholde bestemmelser om specifikke foranstaltninger vedrørende forebyggelsen og bekæmpelsen af svig, korruption og alle andre uregelmæssigheder, der har indvirkning på Unionens makrofinansielle bistand. For at sikre større gennemsigtighed i forvaltningen og udbetalingen af midlerne skal aftalememorandummet, låneaftalen og gavebistandsaftalen også give mulighed for kontrol, bl.a. kontrol og inspektion på stedet, som skal foretages af Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. Disse dokumenter skal også give Revisionsretten ret til at foretage revision, herunder om nødvendigt på stedet.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 7

1. Senest den 30. juni hvert år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse i det foregående år, herunder en vurdering heraf. I rapporten redegøres der for forbindelsen mellem de økonomisk-politiske og finansielle betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet, Georgiens aktuelle økonomiske og finanspolitiske resultater og Kommissionens afgørelser om frigivelse af Unionens makrofinansielle bistandsrater.

2. Senest to år efter udløbet af den rådighedsperiode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, forlægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evalueringsrapport.

Artikel 8

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. august 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. LINKEVIČIUS

Formand

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget sammen med afgørelsen om yderligere makrofinansiel bistand til Georgien

Europa-Parlamentet og Rådet:

- er enige om, at vedtagelsen af afgørelsen om yderligere makrofinansiel bistand til Georgien bør ses i en bredere sammenhæng med behovet for en ramme, der skal sikre forsvarlige og effektive afgørelser om makrofinansiel bistand til tredjelande
- er enige om, at vedtagelsen af afgørelser om fremtidige makrofinansielle bistandstransaktioner bør baseres på de nedenfor anførte betragtninger og principper for tildeling af Unionens makrofinansielle bistand til bistandsberettigede tredjelande og områder, uden at det berører initiativretten på det lovgivningsmæssige område og den retlige form, som et fremtidigt instrument, der formaliserer disse betragtninger og principper, kan have
- forpligter sig til fuldt ud at afspejle disse betragtninger og principper i de fremtidige individuelle afgørelser om Unionens makrofinansielle bistand.

DEL A — BETRAGTNINGER

- 1) Den Europæiske Union er en af de største donorer af økonomisk, finansiel og teknisk bistand til tredjelande. Unionens makrofinansielle bistand (»makrofinansiel bistand«) har vist sig at være et effektivt instrument til økonomisk stabilisering og en drivende kraft for strukturreformer i lande og områder, der modtager en sådan bistand (»modtagere«). I overensstemmelse med den overordnede politik over for kandidatlande, potentielle kandidatlande og nabolande bør Unionen være i stand til at yde makrofinansiel bistand til disse lande med sigte på at opbygge et område med fælles stabilitet, sikkerhed og velstand.
- 2) Makrofinansiel bistand bør være baseret på Europa-Parlamentets og Rådets landespecifikke ad hoc-afgørelser. Disse principper har til formål at effektivisere beslutningsproceduren for sådanne afgørelser og deres gennemførelse samt at styrke modtagerens opfyldelse af de politiske forudsætninger for makrofinansiel bistand og forbedre gennemsigtigheden og den demokratiske kontrol af denne bistand.
- 3) Europa-Parlamentet stillede i sin beslutning af 3. juni 2003 om gennemførelse af den makrofinansielle bistand til tredjelande krav om en rammeforordning om makrofinansiel bistand for at fremskynde beslutningsprocessen og give dette finansielle instrument et formelt og gennemsigtigt grundlag.
- 4) Rådet fastsatte i sine konklusioner af 8. oktober 2002 en række kriterier (de såkaldte Genval-kriterier) som en vejledning for makrofinansielle bistandstransaktioner. Det vil være hensigtsmæssigt at ajourføre og præcisere disse kriterier, bl.a. kriterierne for fastsættelsen af en passende form for bistand (lån, gavebistand eller en kombination heraf).
- 5) Disse principper bør gøre Unionen i stand til at yde makrofinansiel bistand med kort varsel, særlig når omstændighederne kræver øjeblikkelig handling, og gøre de kriterier, som anvendes til at gennemføre makrofinansiel bistand, klarere og mere gennemsigtige.
- 6) Kommissionen bør sikre, at makrofinansiel bistand er i overensstemmelse med de vigtigste principper, mål og foranstaltninger truffet som led i de forskellige eksterne foranstaltninger og andre relevante EU-politikker.
- 7) Makrofinansiel bistand bør støtte Unionens udenrigspolitik. Kommissionens tjenestegrene og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør arbejde tæt sammen under hele den makrofinansielle bistandstransaktion med henblik på at koordinere og sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik.
- 8) Makrofinansiel bistand bør understøtte modtagernes tilslutning til fælles værdier, der deles med Unionen, herunder demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, og til principperne om åben, regelbaseret og fair handel.

- 9) En forudsætning for makrofinansiel bistand bør være, at det bistandsberettigede land respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstatsprincippet, samt garanterer respekt for menneskerettighederne. Disse forudsætninger bør regelmæssigt kontrolleres af Kommissionen.
- 10) De specifikke mål for de enkelte afgørelser om makrofinansiel bistand bør styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af de offentlige finansforvaltningssystemer hos modtagerne. Kommissionen bør regelmæssigt føre kontrol med, at disse mål opfyldes.
- 11) Makrofinansiel bistand bør sigte på at støtte genoprettelsen af en holdbar ekstern finansieringssituation i tredjelande og områder, der står over for en mangel på udenlandsk valuta og tilhørende problemer med at opnå ekstern finansiering. Mikrofinansiel bistand bør hverken anvendes til at yde almindelig finansiel bistand eller have som sit primære formål at støtte modtagernes økonomiske og sociale udvikling.
- 12) Makrofinansiel bistand bør være et supplement til støtten fra Den Internationale Valutafond (IMF) og andre multilaterale finansielle institutioner, og der bør være en retfærdig byrdedeling mellem Unionen og andre donorer. Makrofinansiel bistand bør sikre, at Unionens engagement skaber merværdi.
- 13) For at sikre at Unionens finansielle interesser i forbindelse med makrofinansiel bistand beskyttes effektivt, bør modtagerne træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at forebygge og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder i forbindelse med denne bistand, og der bør fastsættes bestemmelser for Kommissionens kontrol og Revisionsrettens revision.
- 14) Valget af procedure for vedtagelsen af aftalememorandummet bør foretages i overensstemmelse med kriterierne fastsat i forordning (EU) nr. 182/2011. I denne sammenhæng bør rådgivningsproceduren anvendes som en generel regel, men i betragtning af den potentielt store betydning af de transaktioner, der overskrider tærsklen i Del B, vil det være hensigtsmæssigt, at undersøgelsesproceduren anvendes for sidstnævnte transaktioner.

DEL B — PRINCIPPER

1. Formålet med bistanden

- a) Makrofinansiel bistand bør være et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte til bistandsberettigede tredjelande og områder. Formålet bør være at genoprette en holdbar ekstern finansieringssituation i de bistandsberettigede lande og områder, der har problemer med at opnå ekstern finansiering. Bistanden bør understøtte gennemførelsen af et politisk program, der indeholder stærke tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger til at afhjælpe betalingsbalanceproblemer, navnlig i løbet af programperioden, og styrke gennemførelsen af de relevante aftaler og programmer med Unionen.
- b) Makrofinansiel bistand bør gøres betinget af, at der eksisterer et væsentligt, resterende behov for ekstern finansiering, der er fastslået af Kommissionen i samarbejde med de multilaterale finansielle institutioner, og som overstiger de midler, som er stillet til rådighed af IMF og andre multilaterale institutioner, på trods af gennemførelsen af omfattende økonomiske stabiliserings- og reformprogrammer af det pågældende land eller område.
- c) Makrofinansiel bistand bør være af kortsigtet karakter og bør ophøre, så snart den eksterne finansielle situation igen er blevet holdbar.

2. Bistandsberettigede lande og områder.

Tredjelande og områder, der er berettigede til at blive modtagere af makrofinansiel bistand, bør være:

- kandidatlande og potentielle kandidatlande
- lande og områder, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik
- i ekstraordinære og behørigt begrundede omstændigheder andre tredjelande, der spiller en afgørende rolle for den regionale stabilitet, og som er af strategisk betydning for Unionen og politisk, økonomisk og geografisk tæt på Unionen.

3. Bistandens form

- a) Makrofinansiel bistand bør generelt ydes i form af et lån. I særlige tilfælde kan der dog ydes bistand i form af et lån eller gavebistand eller en kombination af begge. Når Kommissionen fastsætter den passende andel af et eventuelt gavebistandselement, bør den ved udarbejdelsen af sit forslag tage højde for modtagerens økonomiske udviklingsniveau målt i gennemsnitsindkomst pr. indbygger og andelen af fattige samt modtagerens tilbagebetalingsevne, idet der tages udgangspunkt i en gældsberedygtighedsanalyse, og samtidig sikres, at princippet om en retfærdig byrdedeling mellem Unionen og de andre donorer respekteres. Med henblik herpå bør Kommissionen også tage hensyn til, i hvilket omfang de internationale finansielle institutioner og andre donorer anvender lempelige vilkår i det pågældende land.
- b) Når makrofinansiel bistand ydes som et lån, bør Kommissionen tillægges beføjelse til på Unionens vegne at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner og genudlåne dem til modtageren.
- c) Lånoptagelses- og långivningstransaktionerne bør udføres i euro og have samme valørdato og bør ikke involvere Unionen i nogen ændring af forfalddatoen eller i valutakurs- eller renterisici.
- d) Modtageren bør bære alle de omkostninger, som Unionen afholder i forbindelse med låntagnings- eller långivningstransaktioner.
- e) På modtagerens anmodning kan Kommissionen, hvis omstændighederne tillader en forbedring af rentesatsen på lånet, beslutte helt eller delvis at refinansiere sin oprindelige lånoptagelse eller omlægge de hertil knyttede finansielle betingelser. En sådan refinansiering eller omlægning bør gennemføres på de betingelser, der er fastsat i punkt 3, litra d), og bør ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for den pågældende låntagning eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for refinansieringen eller omlægningen.

4. Finansielle bestemmelser

- a) Makrofinansiel bistand, der ydes i form af gavebistand, bør være forenelig med budgetbevillingerne i det flerårige finansielle ramme.
- b) Makrofinansiel bistand, der ydes i form af lån, bør ydes i overensstemmelse med forordningen om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande. De beløb, der ydes, bør være forenelige med budgetbevillingerne i den flerårige finansielle ramme.
- c) De årlige bevillinger bør godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

5. Bistandsbeløbet

- a) Fastsættelsen af bidragsbeløbet bør baseres på det bistandsberettigede lands eller områdes resterende behov for ekstern finansiering og bør tage hensyn til dets evne til at finansiere sig selv med egne midler, og navnlig hvilke internationale reserver, der er til rådighed. Disse finansieringsbehov bør fastsættes af Kommissionen i samarbejde med de internationale finansielle institutioner på grundlag af en omfattende kvantitativ vurdering og gennemsigtig dokumentation. Kommissionen bør navnlig gøre brug af IMF's seneste betalingsbalancefremskrivninger for det relevante land eller område og tage højde for forventede finansielle bidrag fra multilaterale donorer samt for allerede eksisterende anvendelse af Unionens andre eksterne finansieringsinstrumenter i det bistandsberettigede land eller område.
- b) Kommissionens dokumentation bør indeholde oplysninger om den forventede beholdning af udenlandske valutareserver uden makrofinansiel bistand sammenlignet med de niveauer, der anses for at være tilstrækkelige, målt ved relevante indikatorer såsom forholdet mellem reserver og den kortfristede udlandsgæld og forholdet mellem reserver og modtagerlandets import.
- c) Fastsættelsen af den makrofinansielle bistand, der ydes, bør endvidere tage hensyn til behovet for at sikre en retfærdig byrdedeling mellem Unionen og de andre donorer samt til merværdien af Unionens samlede engagement.

- d) Sker der i løbet af den periode, hvor den makrofinansielle bistand udbetales, et voldsomt fald i modtagerens finansieringsbehov i forhold til de oprindelige prognoser, bør Kommissionen efter rådgivningsproceduren, hvis bistanden er på 90 mio. EUR eller derunder, og efter undersøgelsesproceduren, hvis bistanden er over 90 mio. EUR, reducere størrelsen af sådan bistand, eller suspendere eller annullere den.

6. Konditionalitet

- a) En forudsætning for makrofinansiell bistand bør være, at det bistandsberettigede land eller område respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstatsprincippet, samt garanterer overholdelsen af menneskerettighederne. Kommissionen bør udarbejde en offentligt tilgængelig vurdering⁽¹⁾ om opfyldelsen af denne forudsætning og bør overvåge den gennem hele livscyklussen for den makrofinansielle bistand. Dette punkt bør anvendes i overensstemmelse med afgørelsen om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere.
- b) Makrofinansiell bistand bør være betinget af, at der foreligger en ikke-forebyggende kreditaftale mellem det bistandsberettigede land eller område og IMF, som opfylder følgende betingelser:
- formålet med aftalen er i overensstemmelse med formålet med den makrofinansielle bistand, nemlig at afhjælpe kortsigtede betalingsbalancevanskeligheder
 - gennemførelsen af stærke tilpasningsforanstaltninger i overensstemmelse med formålet med makrofinansiell bistand, som defineret i punkt 1, litra a).
- c) Udbetalingen af bistanden bør være betinget af en kontinuerlig tilfredsstillende gennemførelse af et IMF-støttet politisk program og af opfyldelsen af den forudsætning, der er nævnt i dette punkt, litra a). Den bør desuden være betinget af, at der inden for en bestemt tidsfrist gennemføres en række klart definerede økonomisk-politiske foranstaltninger med fokus på strukturreformer og sunde offentlige finanser, som aftales mellem Kommissionen og modtageren og nedfældes i et aftalememorandum.
- d) For at beskytte Unionens finansielle interesser og styrke modtagernes forvaltningspraksis bør aftalememorandummet indeholde foranstaltninger, som har til formål at øge de offentlige finansforvaltningssystemers effektivitet, gennemsigtighed ansvarlighed.
- e) Fremskridt med hensyn til gensidig markedsåbning, udvikling af regelbaseret og fair handel samt andre prioriteringer i sammenhæng med Unionens eksterne politik bør også tages i betragtning ved udarbejdelsen af de politiske foranstaltninger.
- f) De politiske foranstaltninger bør være i overensstemmelse med eksisterende partnerskabsaftaler, samarbejdsaftaler eller associeringsaftaler, der er indgået mellem Unionen og modtageren, og med de makroøkonomiske tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger, der er gennemført af modtageren med støtte fra IMF.

7. Procedure

- a) Ønsker et land eller område makrofinansiell bistand, bør det fremsende en skriftlig anmodning til Kommissionen. Kommissionen bør undersøge om betingelserne anført i punkt 1, 2, 4 og 6 er opfyldt og kan i givet fald forelægge Europa-Parlamentets og Rådets et forslag til afgørelse.
- b) Afgørelsen om at yde et lån bør angive beløbet, den maksimale gennemsnitlige løbetid og det maksimale antal rater af den makrofinansielle bistand. Hvis afgørelsen indeholder et gavebistandselement, bør beløbet og det maksimale antal rater også angives. Afgørelsen om at yde gavebistand bør ledsages af en begrundelse for gavebistanden (eller gavebistandselementet). I begge tilfælde bør den periode, i hvilken den makrofinansielle bistand er til rådighed, defineres. Rådighedsperioden bør normalt ikke overskride tre år. Når Kommissionen forelægger et forslag til en ny afgørelse om at yde makrofinansiell bistand, bør den forelægge de oplysninger, der er anført i punkt 12, litra c).

⁽¹⁾ Denne vurdering vil være baseret på årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden, der er fastsat i Unionens strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati (Rådets konklusioner om menneskerettigheder og demokrati af 25. juni 2012).

- c) Efter vedtagelsen af afgørelsen om tildeling af makrofinansiel bistand bør Kommissionen, som handler efter rådgivningsproceduren, hvis bistanden er på 90 mio. EUR eller derunder, og efter undersøgelsesproceduren, hvis bistanden er over 90 mio. EUR, i aftalememorandummet aftale med modtageren de politiske foranstaltninger, jf. punkt 6, litra c), d), e) og f).
 - d) Efter at afgørelsen om at yde makrofinansiel bistand er vedtaget, aftaler Kommissionen med modtageren de detaljerede finansielle betingelser for bistanden. Disse detaljerede finansielle betingelser bør nedfældes i en gavebistandsaftale eller en låneaftale.
 - e) Kommissionen bør underrette Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i den landespecifikke bistand — herunder udbetalingen heraf — og forsyne disse institutioner i god tid med de relevante dokumenter.
8. Gennemførelse og økonomisk forvaltning
- a) Kommissionen bør gennemføre makrofinansiel bistand i overensstemmelse med Unionens finansielle regler.
 - b) Gennemførelsen af makrofinansiel bistand bør være under direkte central forvaltning.
 - c) Budgetforpligtelser bør indgås på grundlag af afgørelser, som Kommissionen vedtager i medfør af dette punkt. Når makrofinansiel bistand strækker sig over flere regnskabsår, kan budgetforpligtelser for denne bistand opdeles i årlige rater.
9. Udbetaling af bistanden
- a) Makrofinansiel bistand bør udbetales til modtagerens centralbank.
 - b) Den makrofinansielle bistand bør udbetales i successive rater, såfremt forudsætningen i punkt 6, litra a), og betingelserne i punkt 6, litra b) og c), er opfyldt.
 - c) Kommissionen bør jævnligt kontrollere, at betingelserne i punkt 6, litra b) og c), fortsat opfyldes.
 - d) Er forudsætningen i punkt 6, litra a), og betingelserne i punkt 6, litra b) og c), ikke opfyldt, bør Kommissionen midlertidigt suspendere eller annullere udbetalingen af den makrofinansielle bistand. I sådanne tilfælde bør den underrette Europa-Parlamentet og Rådet om grundene til suspendering eller annullering.
10. Støtteforanstaltninger
- Unionens budgetmidler kan anvendes til at dække udgifter, der er nødvendige for gennemførelsen af makrofinansiel bistand.
11. Beskyttelse af Unionens finansielle interesser
- a) Aftaler på grundlag af en landespecifik afgørelse bør indeholde bestemmelser, der sikrer, at modtagerne regelmæssigt kontrollerer, at midler modtaget fra Unionens budget er blevet anvendt efter hensigten, træffer passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig og i givet fald tager retslige skridt til at opnå tilbagebetaling af eventuelle misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til en landespecifik afgørelse.
 - b) Aftaler på grundlag af en landespecifik afgørelse bør indeholde bestemmelser, der sikrer, at Unionens finansielle interesser beskyttes, især hvad angår svig, korruption og andre uregelmæssigheder, i overensstemmelse med relevant EU-ret.
 - c) Det bør udtrykkeligt fremgå af det aftalememorandum, der henvises til i punkt 6, litra c), at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage revision under og efter rådighedsperioden for den makrofinansielle bistand, herunder dokumentrevision og inspektion på stedet, som f.eks. operationelle vurderinger. Det bør også udtrykkeligt fremgå af memorandummet, at Kommissionen eller dens repræsentanter kan foretage kontrol og inspektion på stedet.

- d) I forbindelse med gennemførelsen af den makrofinansielle bistand bør Kommissionen ved hjælp af operationelle vurderinger overvåge, om modtageren råder over fornuftige finansielle arrangementer, de administrative procedurer og de interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for denne bistand.
- e) Aftaler på grundlag af en landespecifik afgørelse bør indeholde bestemmelser, der sikrer, at Unionens ret til fuld tilbagebetaling af gavebistanden og/eller tidlig tilbagebetaling af lånet, hvis det fastslås, at en modtager i forbindelse med forvaltningen af makrofinansiell bistand har været involveret i svig eller korruption eller andre illegale aktiviteter, som skader Unionens finansielle interesser.

12. Årsrapport

- a) Kommissionen bør undersøge de fremskridt, der er sket i gennemførelsen af makrofinansiell bistand og bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport inden den 30. juni hvert år.
- b) I årsrapporten bør modtagerlandenes økonomiske situation og udsigter vurderes samt de fremskridt, der er sket i gennemførelsen af de politiske foranstaltninger, der er anført i punkt 6, litra c).
- c) Den bør endvidere indeholde ajourførte oplysninger om tilgængelige budgetmidler i form af gavebistand og lån, idet der tages højde for planlagte transaktioner.

13. Evaluering

- a) Kommissionen bør sende rapporter om den efterfølgende evaluering til Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af resultaterne og effektiviteten af de nyligt afsluttede makrofinansielle bistands-transaktioner, og i hvilket omfang de har bidraget til bistandens målsætning.
 - b) Kommissionen bør regelmæssigt og mindst hvert fjerde år evaluere ydelsen af makrofinansiell bistand og give Europa-Parlamentet og Rådet en detaljeret oversigt over makrofinansiell bistand. Formålet med en sådan evaluering bør være at efterprøve, om målene for den makrofinansielle bistand er blevet opfyldt, og om betingelserne for den makrofinansielle bistand, herunder tærsklen i punkt 7, litra c), fortsat er opfyldt, samt at gøre det muligt for Kommissionen at fremsætte anbefalinger med hensyn til forbedring af fremtidige transaktioner. I sin evaluering bør Kommissionen endvidere vurdere samarbejdet med de europæiske og multilaterale finansielle institutioner, når der ydes makrofinansiell bistand.
-